

KLAAGSCHRIFT

als bedoelt in
artikel 13a e.v. wet op de rechterlijke organisatie

over

- **mr. M.F.J.N. (Tijn) van Osch**

voorzitter van de Raad van Discipline Arnhem - Leeuwarden

&

- **mr. J.C. (Joost van Dijk) van Dijk**

voorzitter van de Hof van Discipline

&

- **mw. mr. W.E.A. (Ine) Gimbrère - Straetmans**

voorzitter van de Raad van Discipline 's-Hertogenbosch

&

- **mw. mr. drs. A.P. (Pauline) Schoonbrood-Wessels**

voorzitter van de Raad van Discipline Amsterdam

&

- **mw. mr. M.F. (Mariska) Baaij**

voorzitter van de Raad van Discipline 's-Gravenhage

Klacht samenvatting

Beklaagden vervullen een sleutelfunctie binnen het tuchtrecht-advocatuur en geven er blijk van hun wettelijke taak structureel niet te begrijpen en daarmee ook structureel onbehoorlijk uit te voeren. Dit maakt ze volledig ongeschikt.

Dit feit, "*geen flauw benul van hun rol*", zal ik aantonen.

Gezien het maatschappelijk gevolg moet de vraag gesteld worden of het ernstige ambtsverzuim waarvan sprake is, ook strafrechtelijk vervolgt moet worden. Mijn mening is: jazerker!

Een vraag die de Hoge Raad zichzelf mag stellen, immers elke lezer van dit document, die in dienst is bij de Hoge Raad (overheid, ambtenaar) is ingevolge artikel 162 wetboek van strafvordering verplicht bij het Openbaar Ministerie aangifte te doen.

Zie dit als "*proeve van bekwaamheid op thema maatschappelijk verantwoord acteren*".

Maatschappelijke relevantie (slechts een beperkt deel)

Met het rapport van de Kinderombudsman "*Vechtende ouders, het kind in de knel*", stel ik redelijk objectief vast dat advocaten door perverse prikkels vechtscheidingen veroorzaken c.q. verergeren en daarbij substantieel bijdragen aan een vorm van kindermishandeling.

Van pagina 8 van het rapport van Marc Dullaert:

- Een rechtszaak kan escalerend werken, doordat er een winnaar en verliezer is, wat een slechte basis betekent voor samenwerking in de toekomst;
- **Er zijn perverse prikkels** die moeten worden weggenomen, zoals het gegeven dat een procedure op tegenspraak een hogere vergoeding voor advocaten oplevert, dan een procedure zonder tegenspraak of op gezamenlijk verzoek. **Daardoor hebben advocaten een eigen (financieel) belang bij doorprocederen**, en niet bij het stimuleren van onderling overleg.

- Mediation wordt door de Raad voor de Rechtsbijstand minder vergoed dan een echtscheidingsprocedure met een advocaat. De aangekondigde bezuinigingen op de gesubsidieerde rechtsbijstand maken bovendien dat mediation voor ouders in de toekomst eerder minder aantrekkelijk wordt dan meer;
- Vechtscheidingen zijn te duiden als **een vorm van kindermishandeling**.

Met Marc Dullaert verschil ik in inzicht in de oplossingsrichting.

Wegnemen van prikkels is niet gebruikelijk in onze maatschappij.

Misschien dat enkele pedagogen stellen dat kinderen niet in verleiding mogen worden gebracht, dus de snoep-pot hoog opbrengen, mij lijkt het verstandiger kinderen op te voeden en daarbij beloning van goed gedrag en bestraffing van slecht gedrag, toe te passen.

We zien dat op de weg ook, rij ik per ongeluk (het is altijd bij mij per ongeluk, ik ben zeer gezagstrouw) iets te hard en een week later heb ik een "fijne" communicatie van het CJIB.

Ook op een andere schaal is dat zo.

Timo Huges runde dat bedrijfje dat lijkt op wat sommigen op een zolder hebben staan (NS).

Voor die liefhebbers van modelspoor is het beleid vrij eenvoudig, maar voor dat origineel is dat anders. Komt er een keertje een duiveltje langs, wordt er een keertje naar het duiveltje geluisterd en dan, tja ... toegegeven aan een perverse prikkel dus **baan weg**.

Dat had minister Job de Ruiter in 1982 voor ogen. Dat lees ik in zijn memorie van antwoord van 22 juni 1982 (MvA1982) en de wet is analoog in 1984 (AW1984) van kracht geworden.

Was de afgelopen tweeëndertig jaar die super eenvoudige advocatenwet (AW1984) begrepen en naar geest en letter uitgevoerd, dan had dat maatschappelijk veel bespaard.

Mijn beeld:

- Vele mensenlevens.
Het aantal mensen dat "opgeeft" en waarvoor het leven geen zin meer heeft, is behoorlijk.
De aanleiding van rapport van Marc Dullaert waren de voorvallen in 2013:
 - 7 mei, Jeroen Denis pleegt zelfmoord nadat hij zijn zoontjes Ruben en Julian om het leven heeft gebracht.
 - 8 september, Bernd pleegt zelfmoord nadat hij zijn zoontjes Jasper, Marijn (10) & Seth (2) om het leven heeft gebracht.
 - 7 november, in Reuver pleegt een man zelfmoord nadat hij zijn dochtertje van 3 om het leven heeft gebracht.
 Zeker, een directe koppeling met deze tien mensenlevens is er niet, geen persoon kan hiervoor persoonlijk aansprakelijk worden gesteld, maar de mensen die dit onnodig laten voorduren, wel voor nalatigheid.
- Veel kosten en verdriet.
Niet alleen bij scheidingen, ook op andere vlakken is de focus niet op het geluk (belang) van de cliënt gericht.
De neiging bestaat vanwege 100 euro voor 1000 euro te procedeerden.
- Recht wordt hierdoor onrecht en uiterst kostbaar (zowel voor partijen als de overheid).

"geen flauw benul van hun rol"

Hiervoor hoef ik maar naar de leidraad van de dekens te verwijzen. Die deugd niet.

Hiermee wordt de eerste hindernis in een juiste procesgang gedoogd, feitelijk *de eerste obstructie van een goede rechtsgang*.

Eerst van minister Job de Ruiter (MvA1982):

- Pagina 2, Tucht recht algemeen, niet alleen voor advocaten, het wezen van het tucht recht: *“Tuchtrecht is een publiekrechtelijk sanctierecht, dat zowel naar de inhoud en strekking van de materiële normen als naar de procedure, het strafrecht benadert.”*
- Pagina 3, de minister **kijkt vooruit**, had **Fred Teeven** dit maar ooit gelezen: *“Zij past bij de algemene strekking van het publiekrechtelijk tucht recht voor de vertrouwensberoepen. Om die strekking zuiver te houden, moet, enerzijds, dat tucht recht niet worden gebruikt voor de handhaving van interne groepsregels en afspraken waarbij het openbaar belang niet in het geding is, en moet, anderzijds, die rechtspleging **niet** worden ontwikkeld tot een rechtsgang waarin wordt geoordeeld over de privaatrechtelijke verhoudingen tussen de beroepsbeoefenaren en hun cliënten.”*

Dat laatste is precies wat gedurende vijftwintig jaar wel gebeurd is, ondanks deze waarschuwing. Dat zorgde in 2009 voor onrust.

Hadden we toen een minister gehad die in staat was die MvA1982 te lezen, dan was er anders gehandeld, maar ja ... we hadden prof. dr. Ernst Hirsch Balin.

Dus niet het niveau van mr. Job de Ruiter en mr. Herman Tjeenk Willink die op 4 februari 2014 in de Eerste Kamer der Staten Generaal sprak:

Reflectie op de plaats van het recht, op de constitutionele positie van de rechter, op de morele dilemma's die rechters tegenkomen en op de gevolgen van een rechterlijke uitspraak is een van de voornaamste competenties waarover de individuele rechter dient te beschikken, zeker nu tijdsdruk toeneemt en het meervoudig zitten steeds meer wordt beperkt.

Die competentie moet worden ontwikkeld en onderhouden.

Binnen de juridische faculteiten zijn de vakken die daarop zijn gericht echter gemarginaliseerd: inleiding tot het recht, rechtsfilosofie, rechtssociologie en rechtsgeschiedenis.

Het eerste punt heb ik in schema gezet zie hiernaast.

Als bijlage in A3/kleur toegevoegd. Zijn de opleidingen gemarginaliseerd, deze docent is niet marginaal in zijn kennisoverdracht, ik spaar kosten nog moeite.

Beklaagden mogen zich van mij niet verschuilen achter de beperkingen van hun opleiding.

Hadden ze maar, net als ik, wat zelfstudie moeten doen.

Dat doorlezen van de 28 pagina's van de MvA1982 van minister Job de Ruiter mag echt geen hindernis zijn, ook niet vanwege de ietwat belerende toonzetting. Voor uw gemak voeg ik een uittreksel toe.

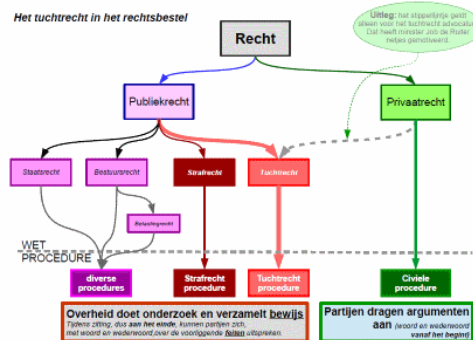
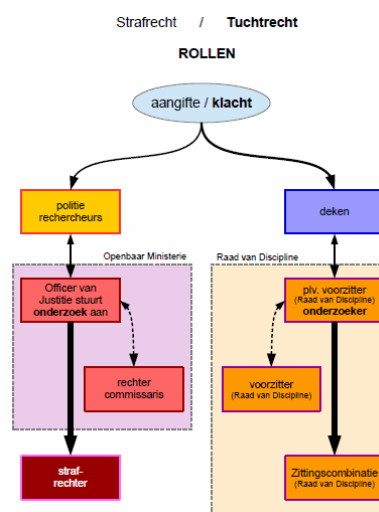
Het is mij met de uitzending van *“Kijken in de ziel – rechters”* van 3 augustus 2015 duidelijk geworden dat **vier van de zeven rechters** niet meer de rollen begrijpen van strafrecht en civielrecht.

Dat lijkt mij marginalisering van inleiding tot het recht waar mr. Herman Tjeenk Willink over klaagde.

Ook het schema hiernaast lever ik in A3/kleur, misschien handig om op te hangen.

Het staat ook op de website

www.nederlandsehogerraad.nl en is “auteur vrij”.

Och, vandaag de dag is alles mogelijk ...

In die uitzending hoorde ik ook van prof. Rinus Otte c.s. het vonnis dat door “wijze” rechters was uitgesproken over Lucia de Berk. Die legden naast levenslang ook TBS op. Is even duf als een grasmaaier kopen terwijl je geen tuin hebt. TBS is voor de terugkeer in de samenleving (*het gras*), die er vanwege dat levenslang (*geen tuin*) nooit komt.

Och, ook prof. Rinus Otte maakt dit soort fouten. Omdat het over de schoonmoeder van een oud-collega van mijn vriendin gaat, was ik benieuwd naar de afloop en lees *ECLI:NL:HR:2015:93*.

Rinus c.s. hebben zich daadwerkelijk in de zaak verdiept en ik denk ook goed recht gesproken. Maar Rinus c.s. kan je niet zonder toezicht op vakantie sturen. Immers ga je op vakantie, dan heb je die checklist:

Vakantie	Opstellen vonnis
☐ tandenborstel	☐ motivering straf
☐ onderbroek	☐ motivering bewijs
☐ ticket	☐ motivering daad (moord of doodslag)
☐ paspoort	☐ rest procedureel

Die *motivering daad* ontbrak. Dat mag wat kosten, het ontbreken van drie regeltjes tekst. Eerst mag de Hoge Raad er mee bezig en daarna weer een gerechtshof. Jakkas, volgens het Leeuwarden Manifest heeft iedereen het al zo druk, is dat nu echt nodig?

De hedendaagse juridische omgeving is helder, maar ik heb gewogen en beslist:
hieruit volgen, volgens mij, **geen verzachtende omstandigheden**.

Job de Ruiter was helder, in zijn antwoord en met de wet.

“Tuchtrecht is een publiekrechtelijk sanctierecht, dat zowel naar de inhoud en strekking van de materiële normen als naar de procedure, het strafrecht benadert.”

Over die “*slager die eigen vlees keurde*” volgens een oud-staatssecretaris, die moeite had met de richtlijnen binnen het O.M., had Job de Ruiter geschreven:

“... zou de tussenkomst van de deken beperkt kunnen blijven tot het verlenen van de soms nodige assistentie bij het ter kennis brengen van de klacht aan de raad van discipline.” (pagina 10)

Dat lijkt echt veel meer op de rol van een **postbode** dan die van **slager** (keurmeester). Maar zijn mantra “*het kan niet zijn dat de slager zijn eigen vlees keurt*”, dat dus kolossale onzin was, ging er bij hele juridische volksstammen, ik doel op het parlement, als koek in. Allemaal vanwege die marginalisering van inleiding tot het recht en het ontbreken van een gedegen onderdeel “methoden van onderzoek en logisch redeneren”.

Onderzoek: gewoon even die 28 pagina’s lezen (MvA1982);
Logisch redeneren: niet naar partijen kijken, dat lijkt privaatrecht, maar naar de mogelijke uitkomsten, de klager “*krijgt nooit iets*”, wel de samenleving, dus publiekrecht.

Dat vanwege jarenlange marginale inleiding tot het recht, ondanks die wijze woorden van Job de Ruiter “*ga nu niet vermengen*”, dit toch heeft plaatsgevonden, is het ultieme bewijs dat mr. Herman Tjeenk Willink hierover terecht klaagt:

het heeft dus aantoonbaar effect, onze wetten worden slechter.

Maar, ondanks geïntroduceerde interne incoherentie, is de nieuwe wet wel erg helder geworden over de **onderzoekstaak**, de publiekrechtelijke **onderzoekstaak** die procedureel het strafrecht dient te benaderen.

Beklaagden hadden deze wet moet lezen, ze is nu meer dan een jaar oud.

Ik wijs op de artikelen 46l, 46m en 46n.

Daar kan niemand over het begrip vooronderzoek(er) heen lezen. Komt maar 22 keer in die 525 woorden voor, dat is gemiddeld om de 20 woorden, dus bijna in elke lange zin.

Fijn dat er op het ministerie nog enkele personen dit buiten de discussies om hebben toegevoegd.

Een kind kan begrijpen dat het onderzoek voor een vooronderzoek, dus het "onderzoek" van de deken nooit bedoeld kan zijn als eindonderzoek.

Maar beklaagden niet!

Die vinden het perfect dat de deken met een onwettig leidraad een ritueel uitvoeren dat beklaagden in een vervolgfase als "beoordeel klaar" aanmerken en ter zitting willen bespreken.

Al staat de klager op zijn kop, het juridisch hoofd staat niet openen voor berichten van een niet jurist. De houding is dat zo'n burger moet begrijpen dat er echt heel netjes om recht gesmeekt moet worden, pas dan is er een kleine kans dat er recht wordt gedaan.

Ik dank de eerste drie beklagde dat ze dit ruitelijk op schrift hebben gesteld, o.a. in vonnissen.

Ik stop met het opvoeren van bewijs.

Anders vul ik een boekwerk

Dit klaagschrift wordt publiek gedeeld met de aanbiedingsbrief op

www.nederlandsehogeraad.nl

Daar staan ook verwijzingen naar details die ik aanhaal.

Getekend

Emile Gemmeke

Nijmegen 22 februari 2016

Emile Gemmeke

De Geerkamp 1014

6545 HB Nijmegen

024-3739514 / emile@gemmeke.nl

Aansluitend in dit bestand:

* aanbiedingsbrief aan de president van de Hoge Raad

* de bijlagen, hiervan zijn enkelen in A3 formaat en A2 formaat aangeleverd.

de genoemde advertentie heeft voor publicatie nog kleine aanpassingen gehad.

Aan prof. dr. M.W.C. (Maarten) Feteris
President Hoge Raad der Nederlanden
Postbus 20303
2500 EH 's-Gravenhage

Nijmegen, 22 februari 2016

Onderwerp: *Via de president, voor de procureur-generaal ... de schoonheid van eenvoud ...*

Beste Maarten,

Recht is eenvoudig.
Ethiek is eenvoudig.
Integriteit is eenvoudig.
Flauwe machtspelletjes zijn eenvoudig.

Alles is eenvoudig zolang doelen eerbaar zijn, er geluisterd wordt, er nagedacht wordt, er gecommuniceerd wordt.

Het lijkt er op dat rechtstreekse communicatie met het parket van de Hoge Raad niet mogelijk is. Jan Watse Fokkens verstopt zich in een hoekje waar hij niet gelukkig van wordt. Ik heb vaker aangeboden hem te helpen, maar vooralsnog heb ik hem niet kunnen overtuigen.

Bijgevoegd heb ik een uitgebreide klacht en ik leg uit, hoe ik artikel 13a lid 1 van de wet op de rechterlijke organisatie interpreteer:

"Degene die een klacht heeft over de wijze waarop een rechterlijk ambtenaar met rechtspraak belast zich in de uitoefening van zijn functie jegens hem heeft gedragen, kan, tenzij de klacht een rechterlijke beslissing betreft, de procureur-generaal bij de Hoge Raad schriftelijk verzoeken een vordering bij de Hoge Raad in te stellen tot het doen van een onderzoek naar de gedraging."

Voor alle vijf personen zie ik mijzelf als een "degene" in ruime zin.

Immers ik heb er al drie jaar slapeloze nachten van en ben ruim twintig kilo aangekomen van het trieste aanzien, dat ik in mijn klacht verwoord.

Daarbij vervul ik, en dan gebruik ik een typering die de eerste beklagde over mij op schrift heeft gesteld op 20 mei 2015: mijn burgerplicht.

De eerste drie personen hebben zich, tijdens de behandeling van klachten waarbij ik betrokken was, als rechters onwaardig gedragen.

Afgezien van het *verkrachten van de opdracht van de wetgever* hebben deze drie zich allemaal schuldig gemaakt aan *ambtsdelicten* (mij op onwettige manier "buitenspel proberen te zetten") en is Joost van Dijk zelfs verantwoordelijk voor *valsheid in geschrifte*.

Omdat het allemaal zo eenvoudig is, is het nu opnieuw eenvoudig.

Lees ik niet goed, kan best, maar dan is het wel een schande dat "professionals" dat niet eenvoudig kunnen uitleggen, dus de laatste kans bij lands top-professional, dat ben jij.

Lukt jou die eenvoudige uitleg niet, dan komt er een leuke filosofische vraag:

"Wat hebben we aan een advocatenwet die zelfs te moeilijk is voor de president van de Hoge Raad?"

Wanneer blijkt dat ik goed gelezen heb, dat is het een kwestie van **integriteit** om even met Jan Watse Fokkens te gaan babbelen.

Dan kan je tegen Jan Watse zeggen dat ik niet boos ben, maar wel erg teleurgesteld.

Ook dat ik hem graag help om zonder al die vervelende straffen, aan een oplossing te werken.

Want na tweeëndertig jaar geklungel met een eenvoudige advocatenwet, wordt het tijd voor keurige naleving. Dat is verstandiger dan een periode waarbij de een na de andere rechter beklaagd wordt op de zelfde super eenvoudige grond.

Zelfs deze eenvoudige burger ziet dat helder.

Bij deze brief bied ik aan:

- Op A2-formaat in kleur de advertentie waarvoor ik vandaag de knoop moet doorhakken, ik vraag even uitstel;
- Op A3-formaat in kleur enkele bruikbare schema's.
Advies hang ze op en kijk erna.
Ze mogen met correcties teruggestuurd worden (maak ik nieuwe betere).
- Omdat gebleken is dat die 28 pagina's die het college "*de beginselen van het tuchtrecht, eenvoudig uitgelegd*" omvatten, jij noemt dat de memorie van antwoord van minister Job de Ruiters, niet landen, heb ik een samenvatting van twee pagina's gemaakt.
- Mijn klaagschrift over de vier voorzitters van de Raden van Discipline en de voorzitter van het Hof.

Ik kom vandaag naar Den Haag om er zeker van te zijn dat alles "aangetekend" bezorgd wordt. Daarbij zijn de A3/A2 vellen papier opgerold in een koker, het dus totaal is een "pakketje" en een enveloppe die bij elkaar horen.

Het is te overwegen om even kennis te maken en alles persoonlijk in ontvangst te nemen. Immers mijn doel is goed recht in Nederland, ik zie dat als burgerplicht en laat mij aanspreken wanneer ik dat in de weg zit.

Dus onze doelen moeten gelijk zijn, wij moeten medestanders zijn, maar ik ervaar dat niet zo, ik ervaar tegenstand.

Vaak werkt een gesprek dan goed.

Ik verwacht rond 14:00 in Den Haag te zijn en ben mobiel bereikbaar.

Te overweging, gaat de advertentie door, dan heb ik voor het "*publiek-recht*", bewijs nodig. Vandaar bijlage mijn "*proeve van onbekwaamheid van de Hoge Raad*" en dan hebben veel personen opeens een vervelende uitdaging, dat garandeer ik.

Persoonlijk zou ik opteren voor de eenvoudige oplossing, die ook integriteit, ethiek, vakbekwaamheid en dergelijke bevat: **samenwerking**.

Met vriendelijke groet,

Emile Gemmeke

(digitale versturing niet ondertekend)

Samenvatting memorie van antwoord 22 juni 1982 van minister Job de Ruiter.

Pagina's refereren naar mijn opgemaakte versie en kunnen 1 pagina afwijken van de versie van de overheid.

Pagina 2, Tucht recht algemeen, niet alleen voor advocaten, **het wezen van het tucht recht:**

Tucht recht is een publiekrechtelijk sanctierecht, dat zowel naar de inhoud en strekking van de materiële normen als naar de procedure, het strafrecht benadert.

Pagina 2, Het staat hier niet, maar volgens mij wordt hier indirect mede verwezen naar **de eed** die beoefenaars moeten afleggen:

Van oudsher komt het openbaar belang bij een goede uitoefening van deze beroepen tot uiting in de publiekrechtelijke regelgeving voor de toelating daartoe.

Deze beoogt te waarborgen dat de beoefenaren van deze vertrouwensberoepen ten minste voldoen aan geobjectiverde minimumstandaarden van kennis en deskundigheid.

Pagina 3, de minister weet van de **onkunde onder advocaten** e.a.:

Dit publiekrechtelijk geregelde tucht recht mag, anders dan ook de beoefenaren van de vrije beroepen zelf wel eens lijken te veronderstellen, niet worden beschouwd als een recht ten behoeve van de beroepsgroep als zodanig.

Pagina 3, de relatie **incident versus probleem:**

Indien de beoefenaar van een vrij beroep in zijn verplichtingen tegenover zijn cliënt tekortschiet, schaadt hij de particuliere (rechts)belangen van de laatstgenoemde, maar daarnaast schendt hij het publieke belang bij een goede beroepsuitoefening.

Dat laatste belang staat in het publiekrechtelijk geregelde tucht recht centraal; in de tucht rechtelijke procedure dient het kwestieuze optreden van de beroepsbeoefenaar daaraan te worden getoetst.

Pagina 3, de minister **kijkt vooruit**, had **Fred Teeven** dit maar ooit gelezen:

Zij past bij de algemene strekking van het publiekrechtelijk tucht recht voor de vertrouwensberoepen. Om die strekking zuiver te houden, moet, enerzijds, dat tucht recht niet worden gebruikt voor de handhaving van interne groepsregels en afspraken waarbij het openbaar belang niet in het geding is, en moet, anderzijds, die rechtspleging niet worden ontwikkeld tot een rechtsgang waarin wordt geoordeeld over de privaatrechtelijke verhoudingen tussen de beroepsbeoefenaren en hun cliënten.

Pagina 4, bevat vermeldingen over de Nederlandse Orde van Advocaten.

Ik lees hier dat zij primair het publiek heeft te dienen.

Pagina 10, de minister over **de rol van de deken**, "mister postman":

... de tussenkomst van de deken beperkt kunnen blijven tot het verlenen van de soms nodige assistentie bij het ter kennis brengen van de klacht aan de raad van discipline.

Pagina 12, de minister **gaat voor de herhaling**, zelfde rechtsbegrip anders verwoord:

Die strekking is een publiekrechtelijke, zij betreft in het bijzonder publieke belangen.

Noch de particuliere belangen van beroepsbeoefenaren als leden van een beroepsorganisatie, noch de particuliere belangen van de cliënten, worden rechtstreeks of in het bijzonder door het wettelijk tucht recht gediend.

*De publiekrechtelijke inhoud van het materiële tucht recht komt van oudsher tot uiting in de regeling van het formele tucht recht, of wel het tucht procesrecht. **Dat is naar zijn aard meer te vergelijken met het strafprocesrecht** dan met het burgerlijk procesrecht.*

Pagina 12, de minister legt aansluitend uit dat combinatie (binnen één casus) van tuchtrecht met privaatrecht niet verstandig is:

Indien men een materieel publiekrechtelijke regeling gaat voorzien van een privaatrechtelijke procesorde, ontstaat een gewrongen geheel, dat tot welhaast onoplosbare competentieproblemen met, vooral, de burgerlijke rechter aanleiding geeft.

Pagina 13, de minister legt uit dat **na het tuchtrecht**, de klager privaatrecht kan gebruiken:

De uitspraak van de tuchtrechter kan echter wel van belang zijn voor de privaatrechtelijke vordering die de klager tegen de betrokken advocaat kan instellen. Immers, al is de zorgplicht, genoemd in artikel 46 een publiekrechtelijke zorgvuldigheidsnorm, het is tevens een norm die mede ter bescherming van de rechtzoekende strekt.

Pagina 23, hier moet een context bij gekocht worden, maar het thema lijkt duidelijk:

Ik heb deze reeks nauw onderling samenhangende vragen en opmerkingen van de leden van de V.V.D. fractie vrijwel in extenso weergegeven, omdat zij zo duidelijk de bijzondere problemen aangeeft van de toepassing van privaatrechtelijke procedureregels in een primair publiekrechtelijke rechtsgang. De beperkte mogelijkheid tot het opleggen van een verplichte schadeloosstelling in artikel 46b is niet ontleend aan het burgerlijk recht, maar aan het strafrecht.

Toelichting: wanneer de hiergenoemde verplichte schadeloosstelling verwijderd is, weet ik niet, ik vind de **belerende toonzetting boekdelen spreken**.

Al in 1982 was het juridisch zuiver denken (**rechtsbegrip**) bij juristen in de Tweede Kamer beneden niveau en sinds die tijd is het niet beter geworden.

Pagina 25, Job de Ruiter toont nog meer **rechtsbegrip**:

Deze scheiding tussen privaatrechtelijke vordering en publiekrechtelijke sanctie dient zeker in het wettelijk tuchtrecht te worden gehandhaafd, nu de tuchtrechter, anders dan de strafrechter, niet mag worden beschouwd als de «gewone» rechter in de zin van artikel 170 GW.

Wat de tuchtrechter wel kan, en de leden van de V.V.D. fractie lijken daarop, zij het niet helemaal correct, te doelen, is vast te stellen of de advocaat tegen wie de klacht is ingediend tegenover de klager de aan een behoorlijke beroepsuitoefening inherente zorgvuldigheid in acht heeft genomen. Over de schade die mogelijk daardoor is veroorzaakt, dient de tuchtrechter zich evenwel niet uit te spreken; dan zou hij het terrein betreden waar de grondwet de burgerlijke rechter bij uitsluiting bevoegd verklaart.

Toelichting: **behoorlijk elementair**, deze verwijzing naar de Grondwet en de basisstructuur van ons rechtssysteem. Waarom moet de minister dat (opnieuw) uitleggen?

Had zijn juridische publiek niet opgelet in de collegebanken?

Pagina 11 en D'66: **de minister stuurt D'66 terug de schoolbanken in:**

*De in wat krasse bewoordingen gestelde kritiek van de leden van de **D'66 fractie** over de appelbevoegdheden van de klager, lijkt samen te hangen met de opvatting van deze leden over de functie van het tuchtrecht in het algemeen.*

Daaruit komt het beeld naar voren van een quasiprivaatrechtelijke procedure, waarin de klager en de betrokken advocaat als procespartijen tegenover elkaar staan. In die opvatting zou in het tuchtproces primair over geïndividualiseerde rechtsbelangen van deze partijen worden geoordeeld.

Hierboven, onder 1.2, heb ik uiteengezet wat naar mijn inzicht de strekking van het materiële tuchtrecht voor de beoefenaren van vertrouwensberoepen behoort te zijn.

Pagina 12, de andere rol van de deken, **de enige die vorm heeft gekregen**

Het conflictoplossend vermogen van de deken moet daarom in aanleg hoger worden aangeslagen dan dat van een onafhankelijke klachteninstantie ...[vandaar dat deze "route" is opgenomen]

Gepland op 1 maart 2016 in de Volkskrant

PRESIDENT HOGE RAAD GEDOOGT DAT JAARLIJKS 14.000 KINDEREN AAN EEN VORM VAN KINDERMISHANDELING WORDEN BLOOTGESTELD.

Aan de President van de Hoge Raad der Nederlanden
Onderwerp: *Verdrag inzake de rechten van het kind*

Geachte heer Feteris, beste Maarten,

Het *verdrag inzake de rechten van het kind*, op 6 februari 1995 door Nederland geratificeerd, dicteert in artikel 19 de overheid de plicht tot bescherming tegen kindermishandeling.

- De Kinderombudsman stelde: *“Vechtscheidingen zijn te duiden als een vorm van kindermishandeling”* (in zijn rapport 2014);
- En stelde ook: *mede oorzaak is dat advocaten aan perverse inkomsten prikkels toegeven;*
- Jaarlijks **14.000 kinderen**, volgens CBS en andere cijfers uit het nieuws;

Mijn betoog is nooit inhoudelijk weersproken, verdere bewijsbare informatie:

- Het tuchtrecht, zoals in 1984 ingesteld en in 2015 is bijgesteld, is **nooit** juist uitgevoerd. Het onafhankelijke publiekrechtelijk onderzoek, door de Raden van Discipline, wordt structureel vervangen door (partijdig) **privaatrechtelijk** onderzoek door de dekens;
- Effect: **er werd zelden tot nooit, naar bewijs gezocht!**
Advocaten kunnen dus ongestraft met het toegeven aan perverse prikkels doorgaan.
- Het *“toegeven aan perverse prikkels”* wordt dus tot op heden gedoogd.
- Gevolg: **geen reductie** van het aantal vechtscheidingen, het stijgt zelfs.
- De Hoge Raad heeft de taak om de **kwaliteit** van onze rechtspraak te borgen, dit is beschreven in de wet op de rechterlijke organisatie artikel 13a ev.
- Voorzitters van de Raden van Discipline die dit gedogen, zijn onbekwaam.
- De Hoge Raad is herhaaldelijk door mij geïnformeerd (*vanaf 26 juni 2013*).
- De Hoge Raad heeft rechters, voorzitters van Raden van Discipline en het Hof van Discipline vrijgesproken van hun disfunctioneren (*mijn klachten*), zonder verdieping in het tuchtrecht;

De Hoge Raad heeft hiermee aangetoond, **willens en wetens**, jarenlang een situatie te gedogen, die in strijd is met algemene normen en waarden, onze beschaving en als laatste haar wettelijke taak:

mede toezien op strikte naleving van artikel 19 van verdrag inzake de rechten van het kind.

Ik nodig u uit voor een **publiek** debat, om de feiten en mijn betoog te weerspreken.

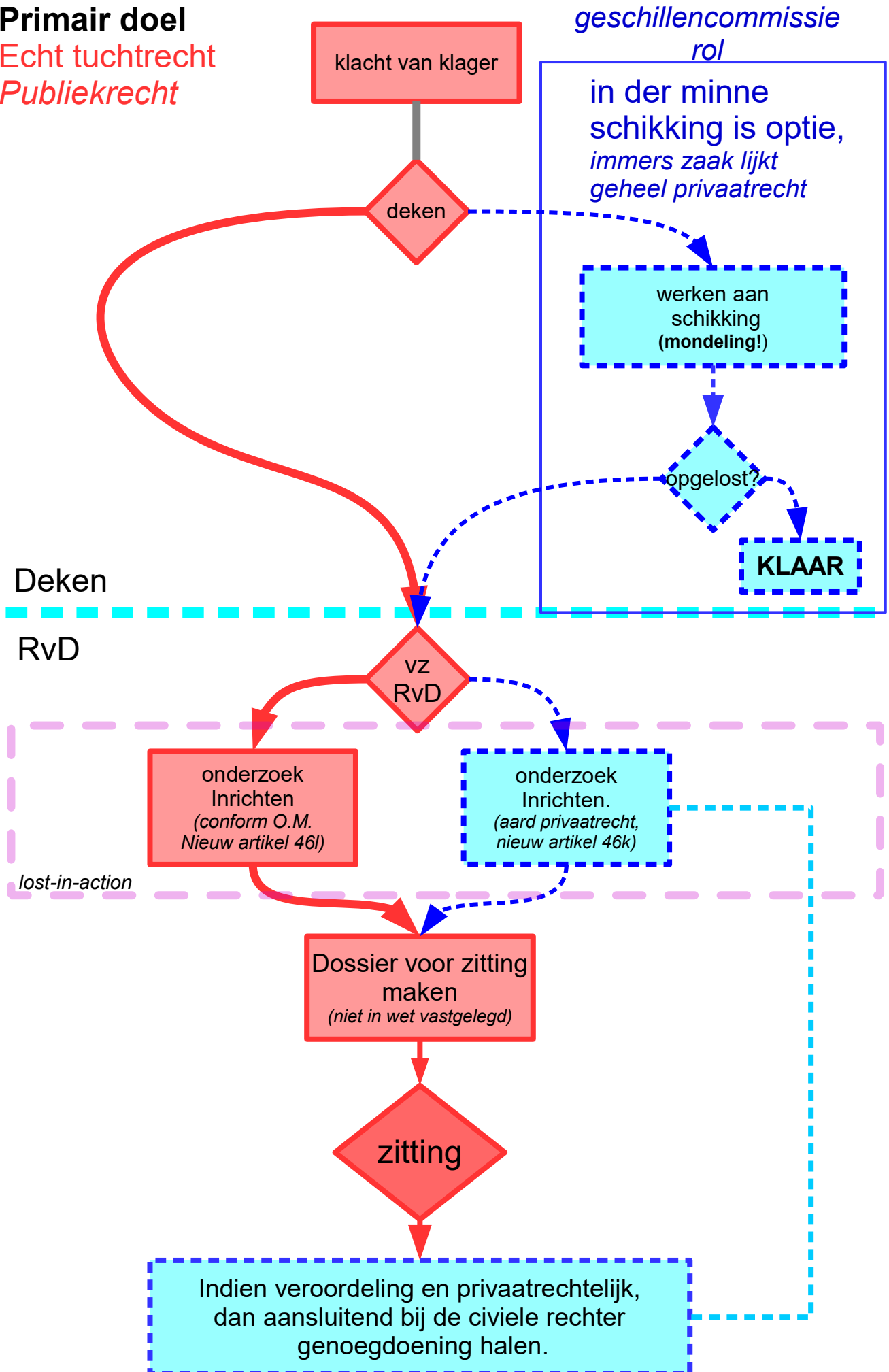
Emile Gemmeke (*u weet mij te vinden*)

Voor details zie www.NederlandseHogeRaad.nl

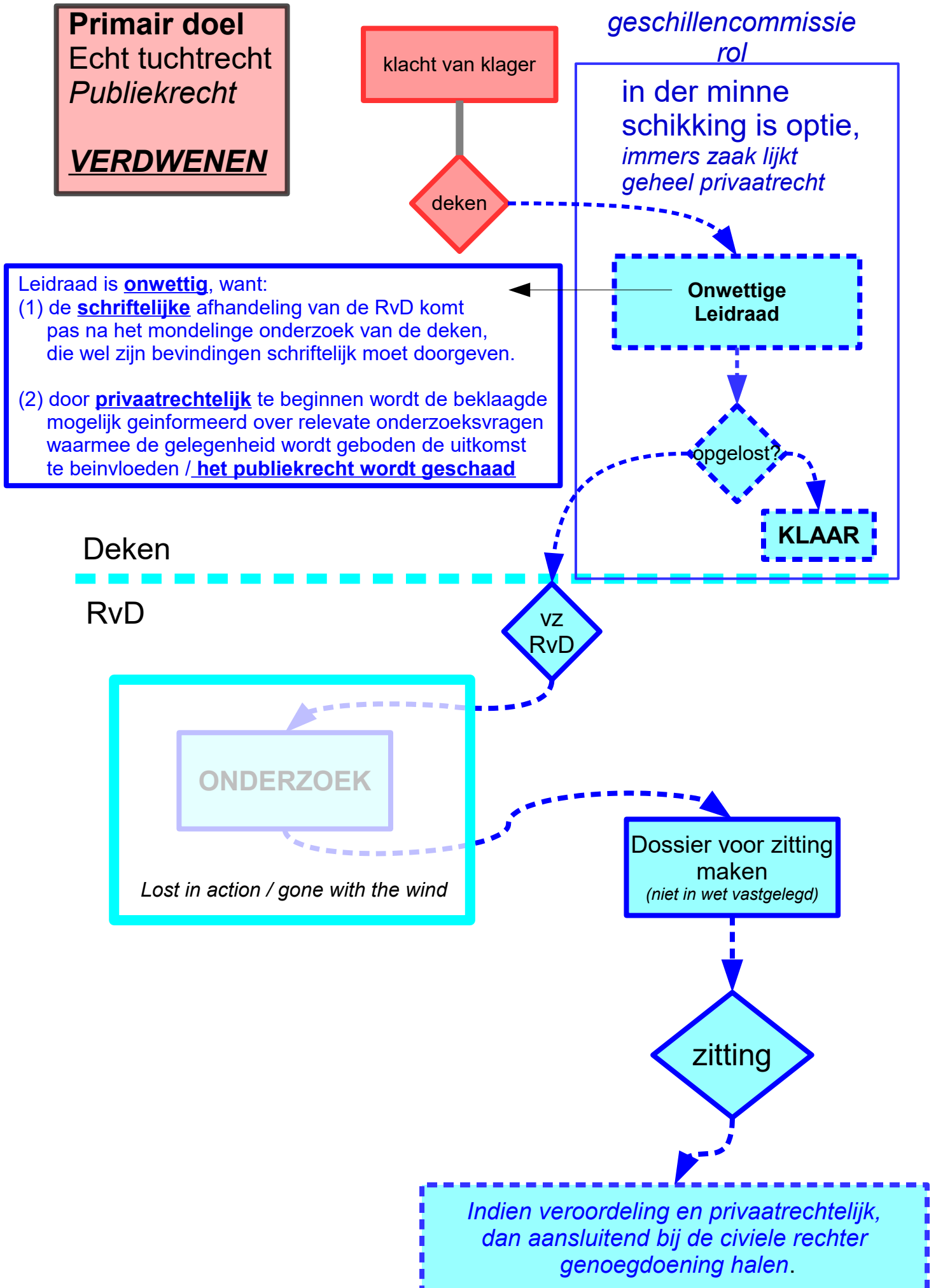
Emile Gemmeke
de Geerkamp 1014
6545 HB Nijmegen
emile@gemmeke.nl
024-3739514

Procesflow advocatenwet 1984 & 2015

Primair doel
Echt tuchtrecht
Publiekrecht

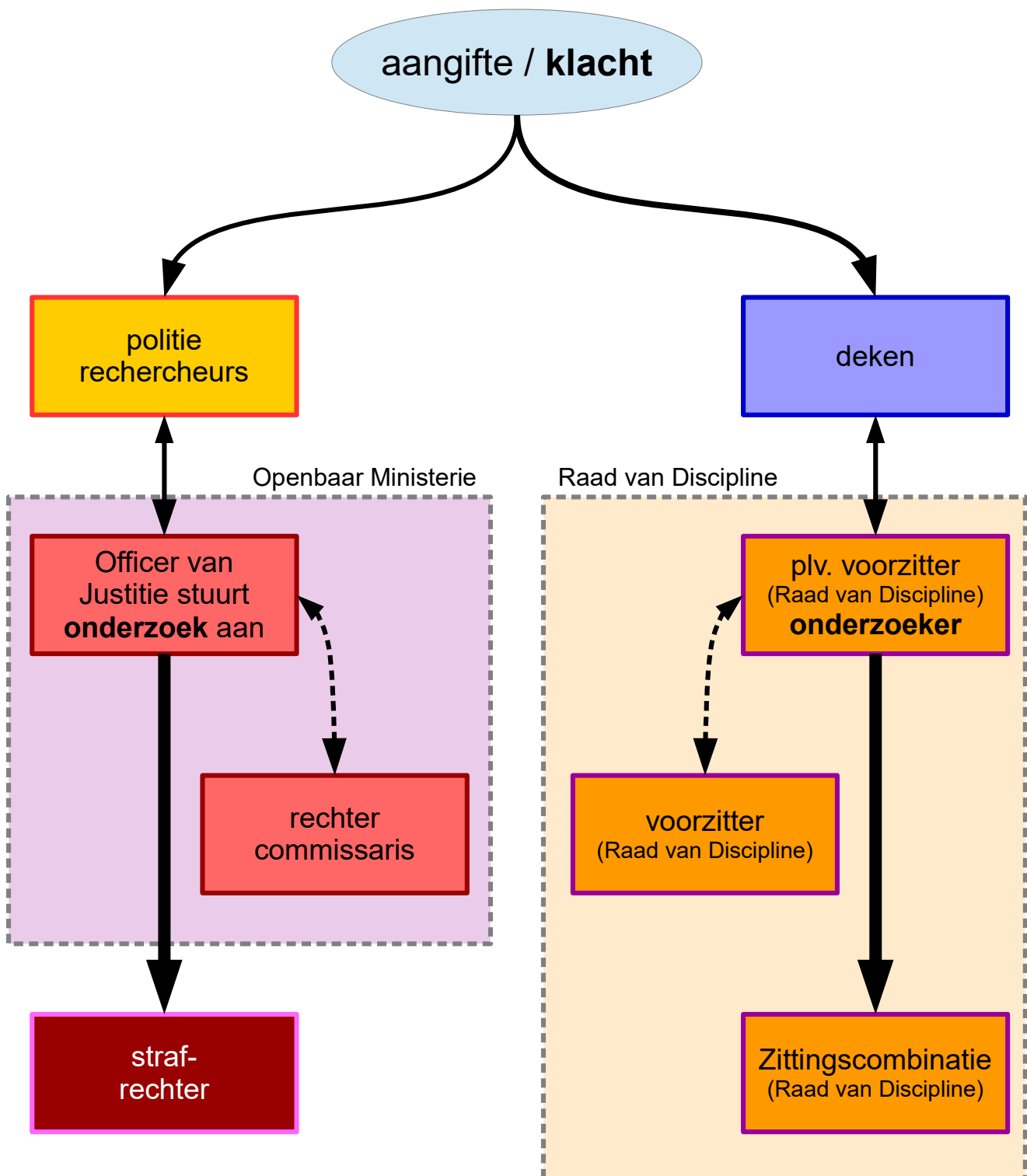

Procesflow in de praktijk

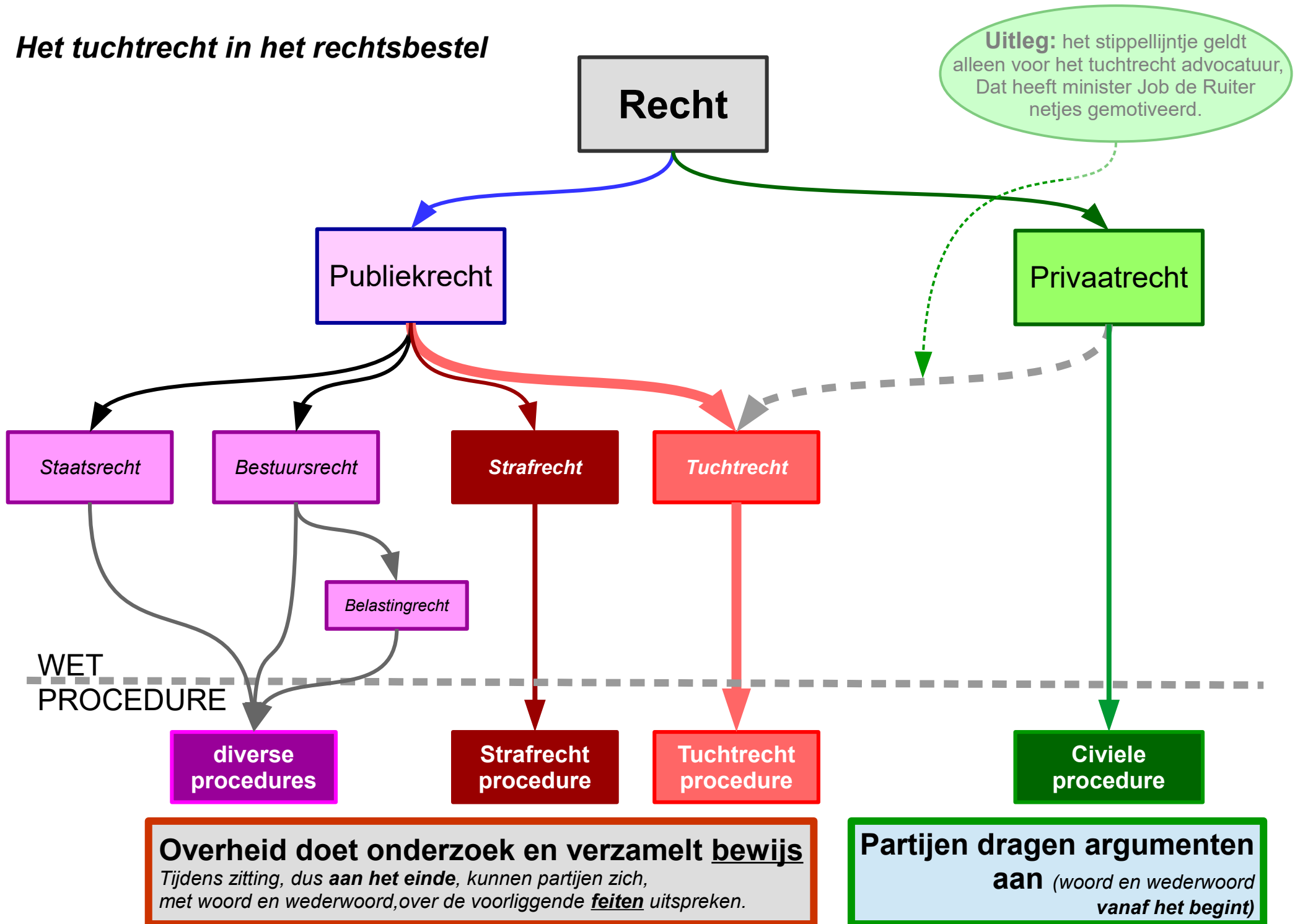
Strafrecht / Tuchtrect

ROLLEN

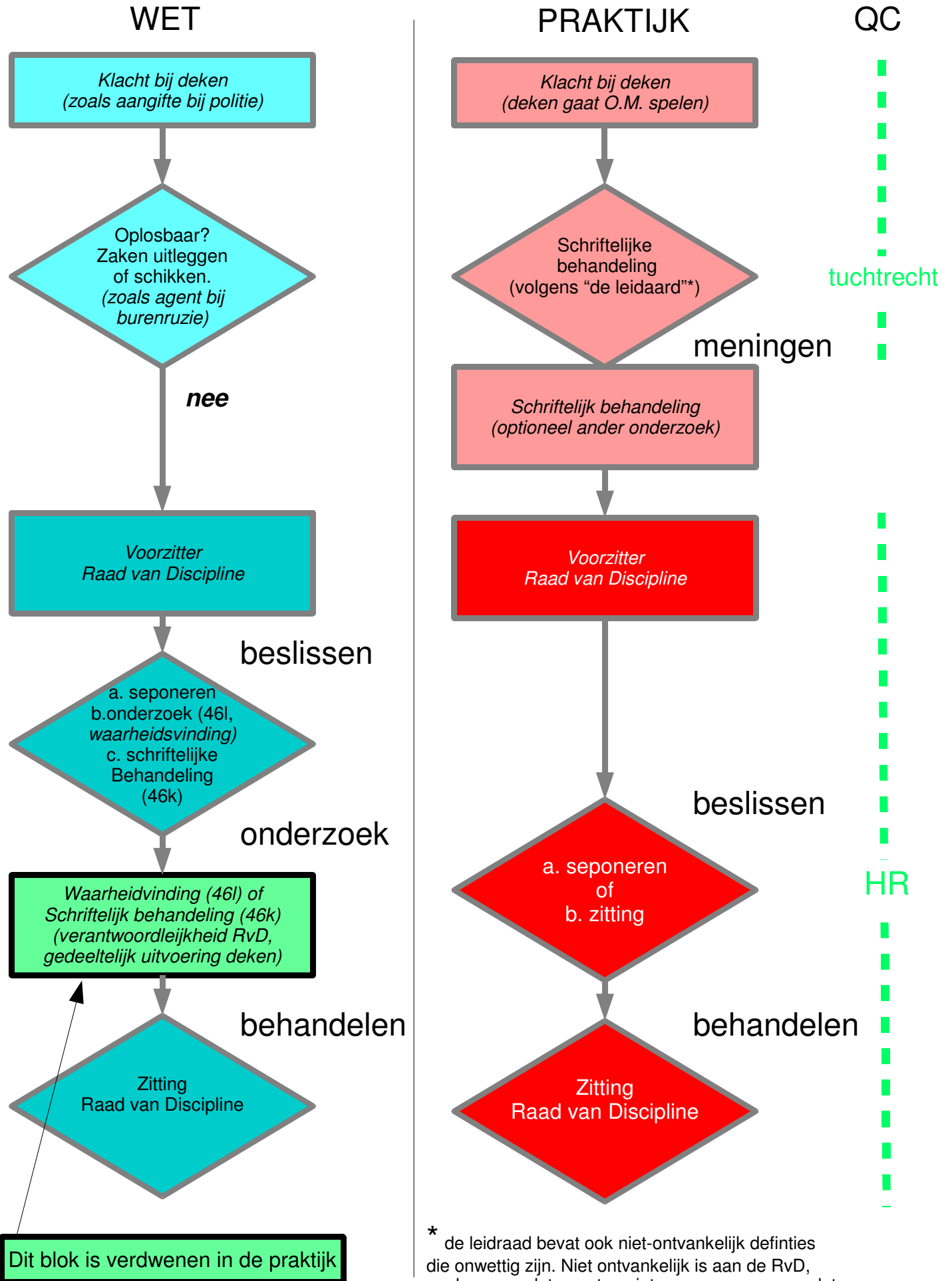

Het Procola-arrest verbiedt dat de drie verschillende rollen door dezelfde persoon vervuld worden. Dit was in 1982 nog een "non-issue".

Het tuchtrecht in het rechtsbestel

Procesgang

Rollen en Taken

Tuchtrecht		Strafrecht
Wet	Praktijk	Wet & praktijk
<p><u>Klacht bij deken</u> Deken onderzoek optie “in de minne schikken”, optie klacht oplossen --- Klacht moet naar Raad van Discipline, zodra duidelijk is dat er geen oplossing is - Voorzitter van Raad beslist over de afhandeling (seponeren/onderzoek)</p>	<p><u>Klacht bij deken</u> Deken start schriftelijke klachtbehandeling --- Deken gaat ondanks dat duidelijk is dat er geen oplossing is toch door met “onderzoek” - Voorzitter van Raad beslist over wel/niet zitting.</p>	<p><u>Aangifte bij politie</u> Politie bekijkt of ze het kan oplossen (bijvoorbeeld burenruzie / geluidsoverlast) --- Aangifte gaat door naar O.M. (indien ze van kracht blijft) - O.M. beslist over de afhandeling (seponeren/onderzoek)</p>
<p><i>Indien onderzoek nodig</i> Voorzitter beslist over getuigen horen (uitvoering niet door voorzitter, niet door leden zittingscombinatie) Voorzitter beslist dat de deken de administratie van verdacht doorspits, op zoek naar details. Etc ...</p>	<p>Typisch geval van jammer, voorzitter zit met handen over elkaar. Immers de deken had toch goed onderzoek uitgevoerd? Typisch geval van jammer, voorzitter blijft met handen over elkaar. Immers de deken had toch goed onderzoek uitgevoerd?</p>	<p><i>Indien onderzoek nodig</i> Rechter-commissaris beslist over het schenden van rechten van verdachten. Getuigen onder dwang verhoren etc. Officier van Justitie verzamelt bewijslast in dossier. Stuurt politie aan op forensisch onderzoek.</p>

Bewijzen:

- de advocatenwet;
- leidraad van de deken;
- brief van Bruno van der Pol, die schrijft dat hij de deken niet mag aansturen (zonder referentie waarom dat zou zijn);
- brief van de Hoge Raad, die schrijft dat Bruno niet de wet hoeft te volgen maar volgens vaste jurisprudentie zijn gerechtelijke falend instinct mag volgen;
- brief van Tijn van Osch die de stellingname van Bruno herhaalt.
- en nog diverse brieven.